

DE GOUWENAAR

door R. Weites, 't Klaphek 3, 3434 NX Nieuwegein.

In 1917 was het de keurmeester Spruyt uit Gouda, die naast zijn enorme collectie rassierduiven één mannelijke en twee vrouwelijke Havana konijnen aanschafte. Naast zijn belangstelling voor het eerste Nederlandse konijnenras Havana, dacht hij met dit trio een eigen "stam" samen te stellen. Het zou echter anders verlopen. Voorjaar 1918 werden beide voedsters gedekt en tot zijn grote verbazing trof hij in één nest die hieruit voortkwamen, vier Havana's en één "blauwgrijs" konijntje aan. De eigenaardige "blauwe" kleur beviel hem zo goed dat hij een tweede paring waagde en wederom "geluk" had met drie Havana kleurigen en zelfs twee "blauwgrijze" konijntjes! De blauwgrijze kleur vertoonde veel overeenkomst met de toen in de handel zijnde bontsoort "Petit grijs" afkomstig van de Russische eekhoorn.

Rond het jaar 1918 was veel vraag naar konijnenvellen en juist deze kleur zou het zeer goed doen op de konijnen markten. Uiteraard moest in die tijd alles z'n nut hebben en dat werd het uitgangspunt voor een nieuw konijnenras geboren uit Havana konijnen die ook al hetzelfde lot beschoren was, namelijk de vleesproductie maar wel het meest de bontindustrie te dienen.

Het streven van de heer Spruyt uit Gouda was om eerst een "span" te kweken van deze kleurslag. Echter door een bezoek van een andere keurmeester, heer van Piggelen, werd besloten ze aan te bieden op de tweede Gemeenschappelijke Tentoonstelling van Pluimvee en Konijnen te Den Haag. Dit was op 24 januari 1919. Het nieuwe "ras" trok enorm veel belangstelling. Nog steeds had het blauwgrijs konijntje geen naam en dankzij de heer van Piggelen werd in 1921 besloten in overleg met de heer Spruyt het dier de naam "Gouwenaar" te geven naar de plaats van oorsprong namelijk Gouda.

In hetzelfde jaar 1921 was het de heer Jongejans uit Alkmaar, die blijkens oude verhalen en geschriften, ook een vijftal blauwgrijze konijnen had gefokt uit Havana's. Deze fokker nam van de heer Spruyt één voedster over en al het resulterende fokmateriaal hieruit verkregen was voldoende om pas in juni 1927 erkenning te krijgen als nieuw Nederlands ras!

In Duitsland is dit ras onbekend, wel kende men daar de Marburger Feh, een Gouwenaar kleurig konijn met een bruine waas overtrokken. Het verschil is duidelijk zichtbaar en dit ras werd in Nederland pas in 1972 erkend. De kleur van onze Gouwenaar is mogelijk de "teerste" kleur in onze hedendaagse staalkaart van konijnenrassen. Uit oude geschriften kan ik nog halen dat de kleur heel vroeger werd omschreven als een "dik uitgeblazen rookwolk van een goede sigaar". Het hele rasstandaard ga ik u verder niet beschrijven over de Gouwenaar, wel is een markant en logisch gegeven voor dit ras dat het dier bij bepaalde belichting in de ogen zo'n mooie "rode gloed" vertoont, net als bij ons oudste ras de Havana. Verder kan ik als Havana en Gouwenaar-fokker u vertellen dat de Gouwenaar een bijzonder lief konijn is. Het dier laat zich erg graag strelen en gaat er soms helemaal bij liggen.

Dit is een echt raskenmerk! In één van de laatste regels die wijlen Otto Vermeulen voor mij op papier heeft gezet, pleitte hij voor meer jonge fokkers in Nederland voor dit bijzonder mooi konijnenras. Ik kan me daar geheel bij aansluiten en zal er zelf aan meewerken dit te bevorderen.